

PRZYPRAWOWAĆ SIĘ (24) *vb impf*

się (18), sie (6).

Oba a jasne; o prawdopodobnie jasne (tak w -ować).

inf przyprawować się (5). ◇ *praes 2 sg* przyprawujesz się (2). ◇ *1 pl* przyprawujemy się (1). ◇ *3 pl* przyprawują się (4). ◇ *praet 2 sg m* -ś się przyprawował (1). ◇ *3 sg m* przyprawował się (5). *f* przyprawowała się (1). ◇ [3 *pl m pers* przyprawowali się.] ◇ *imp 1 pl* przyprawujmy się (2). ◇ *part praes act* przyprawując się (3).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) i XVIII w. s.v. przyprawić.

1. *Przygotowywać się do spełnienia lub osiągnięcia czegoś, sposobić się [w tym: do czego (11)] (22)* : [św. Wilhelm] Połtem y wítawicznym wzdychánim á modlitwą cíelzył łtrapioną dułżę łwoię/ do śmierci łię y łądu Bołkiego przypráwuiąc. *SkarŻyw* 166; [Filon z Aleksandrii o chrześcijanach:] Siodmy dzień v nich bárzo święty łeft: do ktorego y do inych łwiął gdy łię przypráwuią/ ná ziemi legáią. *SkarŻyw* 363, 396, 472, 546, 592; Przypáwuymyż łię do vwielbienia cíal náłżych ná dzień on zmartwych włtánia. *SkarKaz* 208b.

przyprawować się ku komu, ku czemu (3): *RejPos* 141v, 144v; áby káždy z nich [z *plebanów*]/ przy łwym Kołciele vpominánia tákowe pogotowiu zówždy miał/ á częłto ich przy vdzielániu Sákrámentow Świętych vżywał/ opowiedáiąc álbo przęczytáiąc [!] ludziem to/ co ktory Sákráment znáczy/ dla czego bywa przyjmowany/ y iáko łie ku niemu lud półpolity przypráwować [...] ma *KarnNap* A3.

przyprawować się na kogo (2): *RejPos* 160v; Ná vczczenie y ziednánie ták potrzebnego ludziom zakonu/ [Mojżesz] połtem łię przypráwował. *SkarKaz* 119a.

przyprawować się przez co (1): Bo iáko łie ludzie do Krztu przez záklinánie/ álbo do Máłżeńłtwá przez łluby przypráwuią/ ták też Duchowni kiedy przez ołtrzyżenie włółow Pánu Bogu półłubieni bywáią *KuczbKat* 240; [KarnEksorb C3].

przyprawować się czym (8): Zá twoią do Chryłtułá przyczyną/ Pietrze błogosłáwiony/ vproł mi to łzczeńcie/ ná náwrocenie dułż kácerłkich/ y tákie cnoty/ ktoremił łię do tego łwiętego boiu przypráwował. *SkarŻyw* 374, 363; Ták y w innych potrzebách ná Seymách gdy o dobrym półpolitym rádźić máią: nie tylo modlitwą/ ále y łpowiedźią y vżywánim przewielebnych táiemnic przypráwuią łię mądrzy. *SkarKaz* 610a, 119a [2 r.], b, 514a, 609b.

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): Tá [Antonina] vcźciwy y wielce nabożny/ cnotámi włzytkimi/ á zwłáłzczá vmartwienim cíalá y chęci łwieckich/ ozdobiony żywot wiodłá. y ták łię z młodołci przypráwováłá/ iákoby vcierpieć włzytko dla Chryłtułá y łłufzby łego/ y zetrzec czártu głowę móglá. *SkarŻyw* 443.

Szereg: »gotować się a przyprawować« (1): Pátrzayże zálę namileyłzy bráćilżku/ iáko łie ku ták zacnemu á wielkiemu gołciowi [tj. *Chrystusowi*] gotowác á przypráwowác máłż. *RejPos* 144v.

Przen [na kogo] (1) : (*marg*) Włęcei vmárłich ludzi łzukamy niź żywego Páná łwego. (–) Ale/ ach nięłtolył [!]/ łnadź inych gołci włęcey łzukamy/ włęcey łie ná nie przypráwuiemy/ po łwiátu ich łzukáiąc/ do ich grobow biegáiąc/ kołci ich czáluiąc/ po łwiátu roznołżąc *RejPos* 144v.

2. *Naraząć się na coś złego, sprowadzać na siebie nieszczęście [o co] (2)* :

---

przyprawować się przez co (1): Ktemu dobra rzecz będzie czałem ná to wśpomnieć/ czym się zgrzechu ktoregokolwiek obráduiesz/ á oco [!] się przezeń przypráwuiesz. *LatHar* 580.

Zwrot: »o śmierć się przyprawować« (1): [słowa św. Hieronima do matki rozpaczającej po śmierci córki:] Pfuiesz się á o śmierć przypráwuiesz *SkarŻyw* 196.

Synonimy cf PRZYPRAWIAĆ SIĘ.

Formacje współrdzenne cf PRAWIĆ.

Cf [**PRZYPRAWOWANIE**]

AĆ